

CUKROVÁ

ZEĎ

MILAN
BUKOVECKÝ

Poezie, prózy a glosy z let 1975–2010

Cukrová zed'

Milan Bukovecký

Poezie, prózy a glosy z let 1975 – 2010

TZ-one

*S obelisky leží bez kenkarty
Neznělé hlásky vtisklé na rty
A naše trýzně budou zticha
Jen převeliká pýcha, zůstává*

INFORMACE PRO UŽIVATELE TÉTO KNIHY

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v žádné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Používání elektronické verze knihy je určeno jen osobě, která ji legálně nabyla, a to v rozsahu stanoveném autorským zákonem.

Jakékoliv neoprávněné užití jako např. kopírování, úpravy, konverze do jiných formátů, prodej, pronájem, půjčování, darování, umístování na servery, sdílení atp. je zakázáno!

Vydání první 2017

© Milan Bukovecký

Illustrations © Pavel Smolík

S laskavým souhlasem Pavla Smolíka a majitele většiny obrazů Michala Bukoveckého.

© Mgr. Tomáš Zahradníček - TZ-one

ISBN: 978-80-7539-050-9 (ePub verze)

ISBN: 978-80-7539-051-6 (mobi verze)

ISBN: 978-80-7539-052-3 (PDF verze)

Je to aréna mé generace. Mládí a sny. Některé dny byly skutečně velmi hezké. Bída současnosti je nabídla.

Milan Bukovecký - autorská recitace
audiozáznamy v mp3

Cukrová zeď

Brixen

Dvacet let poté

Emoce

Chodiš mi do snů

Měl jsem sen

Měl jsem strach

Podivuhodné odpoledne s habry

Půlnoční mše

Praha v šeru večera

Únor 1948

Katedrála

I. CUKROVÁ ZEĎ

Cuková zeď - mp3 audio záznam autora

Každé úterý, když den seděl v peřinách a dřímal
S mojí milou jsem ždímal cípy voňavého prádla
Na varném kotli prádelny bublala poklice

Horké pádlo vařečky, tak jako každou sobotu
Když jsem zatopil v lázeňských kamnech
A poléval jí vlasy chrličí zinkového kýble

Voda vytékala proudy do linky jejího těla
Kde kapky jak opožděné slzy držely stráž
Stáž času, abych je pozdržené do červena utřel

A když jsme šli nazí po schodech do pokoje
Koláče něhy nás vítaly u napnuté selské kapny
Od babky dračky, plné nadraného peří

Každé úterý a sobotu jsem otevřel
Měkké svahy země

II. NĚCO TI ŘEKNU

Něco Ti řeknu

Na ocelové zeleni klasů trčely šedé palice žita
Pažitky až růžové trávy komíhaly v rudém slunci

Běžel jsem a s honci-vlčími máky, píchal holí obrazy
Zkusil jsem naráz souboje s palicemi makového pole

Trochu se hledal, jak prsty okurky kvašky v láku
Jasně to vidím, máky ležely u táhlé cesty s houštím

Kde naše těla spouštěla kyvadlem srdce zvonu
Klimbaný den se pohnul, tonul jsem představami

V sukni večera přišel

Točí se mé oči, točí

Na mostku rezavěl pochozí oblouk a očiska plechu
Děšť kvokal na podkladu suříku a běžné bílé barvy

Larvy komárů v kouři potoka už čekaly první vzlety
I prokletí básníci se spletli a přešli do volného verše

Chce to začít znovu, na kovu, ještě jednou neuškodí
Takhle to je, lokal jsem děšť a jeho slzy obtáhly tělo

Nechci být drzý, jak by se skvělo, kdybys to byla ty
Já ne, to ty, panečku

Zajíci, tak utíkej

Přede mnou, tři metry v protisměru, seděl zajíc
Navíc, tři sta let stará lípa ševelila s malými motýlky

Pod obzorem se krčila křídýlky dlouhá krajina jara
S člověkem mezi poli párala měřice žluté řepky

S koly brumlavého traktoru houpala myšlenky předka
Měl jsem v průzoru ušáka na smeči, tenčil se a tančil

Chvíli se mnou venčil, ničil nervy, pak utíkal

Ráno

Šály mlhy si lehly po deštěm zvalené pšenici
Jak ospalky v očích mi zadržly koukat za hory

Na potrhaný fábor vlezlo kdeco, i s mozolem
Vidím brousek a nože na blatech s rašelinou

Bahenní plyny na číhané vzdychají po masu
K přeludu bych hodil laso, abych se neztratil

Určitě by mě vytáhl, pokropil tělo kýbly rosy
Ale nespádl jsem a nikdy se tam neutopil

Jen lest klidné mlhy
Číhala u cest

Slunovrat

Čekal jsem na nejdelší den roku
abych posekal trávu

Opravdu nekončil, kytary trampů
plenily háv ohýnku

Z dýnka klobouku líně teklo pivo
žlábkem krempy

Myslel jsem, že dívka v maskáčích
nabídne rum i z boty

Na oplátku ukázal prostý kempink
střechu nad hlavou

Ale z klotu vojenské bundy vyňala
malou placaticí

Hoci jsem po hltu slivovice, hadicí
zbytečně plavil kytky

Jako profík s kosou mě učila kosit
slitky zbytku noci

Z pěsti slasti nekonečně přšelo

S čerty nejsou žerty

Pod stromem v trávě leželo právě spadlé jablko
Tak jsem se sehnul, dotknul se, bylo přima teplé

Sepnulo mi, na zemi, čeká rýmu a od vos shnije
Vjé, hnal sedlák koně ulicí, jako by nebyl traktor

Jejich klapavé motory, špalíky pneumatik v poli
Klidně bych to mohl s nimi osolit, holit lány žita

Aby mě tvůj úsměv ráno skolil, řekl mi o životě
Cítíš nitě břítška, ptáš se a dala jsi mi na krk ruce

Věšela si je za brk šíje, klidně's to měla v plánu
Neskutečná náplň ňader do mě mašli dětství lila

Rarášku, na zemi leží zavile jablko, jen ho podat
To ty

Na horizontu ježatého pole ztuhly laně
Plání se rozběhli na šňůrách zuřiví psi

Sedláci vezli silnicí fůru balíků slámy
Pod střechou lípy jedli trampíci chleba

Slunce jim přálo za bachratými mraky
Jak déšť viselo v remíze kaliny a trávy

Právě si ucucló šťávu rudé mirabelky
Končilo polednem velké dny na zemi

Blažený dotyk léta

Šípky

U silnice, na kraji pole, rostly šípky
Pozorovalo mě káně na jeden dolet
Keře těch rudých mulet tak dráždily
Trhal jsem větev na trny ostré šípky

Hledal Tě v jejich keři, prsty v nich
Klel zemitě, proklatě, vzbud' se dítě
Bloudím na cestě s vestou podzimu
Ještě pár ozimů a bude určitě po mně

Přesto jsem ještě neskončil

V pasti mého přeludu

Na porcelán izolátoru bzučely dráty
Spustily tirádu oceli elektrické věže
Sonické otěže čekaly, až železo zbělá

Obrazy ohnice, půl sošky cherubína
V sukni baleríny, bouquet číše vína
Takhle, s mosaznou klikou flašinetu

Růžolící chlápek točil

Most

Přišli chlapi, napili se ze sklínky slivovice
Stavěli divoce most ze železa přes potok

Ranní sondou sloupu vězeli mezi šrouby
Kloubili všechen ten vercajk, abych přešel

Tak, že nejdřív půjdou děti krok sun krok
Den skončí, spadne slunce, také červánky

Osvítí dívce snop pletiva z boků mozaiky
Uletí jí zmatená šála, zřejmě se bude zdát

Pes štěká, na potoce už stojí most
Na jeho oblouku

Žena

Slavnost Svatého Floriána

Na konci ulice, až uprostřed Moravy
Tam kde končí autobus
Rozfoukal vítr jak kakabus v pústu
Studenou břechku louže
V pustině práce, daleko od globálních
Manažerů růstu

Blondřatě ženě shrnul tepla proužek
Z pod, lemu její sukně
Nesla táč rozlitých panáků slivovice
Míra na milimetr přesně
V závanu drsné vůně pánské kolínské
Vypadala tak jasně

Bác, poleno hasič ji nechal upadnout
Na koleno v rovině
Táč pokropil zem pod jejíma nohama
Boty křísly v trávě
Hospodský právě volal
Pivo a klobásy

Už zítra

Pod kopcem rozlezlé vesnice u veselých lidí práce
Až zabliká okny usedlostí blesk vánoční žárovíčky

Půjdu do kostela, kde dětičky zahrají drama Krista
A na kliku vchodu si neslušně pověsí herní cvičky

Vědomě opomenu, když jsem byl malý a nesl kříž
Kolem hospody, kde naráželi ze sudu pivo do díže

Trochu ho slízal štěstím, plivl a slina letěla klestím
Křesla sirka a ještěže neshořel stoh na strnisku pole

Tam dole, kde sedlákům spí pole
Ježíšův chléb

Půlnoční mše - mp3 audio záznam autora

Pěchota náboženského davu klečela v písmenkách cyrilice
Pole před kostelem zryla jak slepice všemi těmi rypáky aut

U flaut antických sloupů pak kohoutí farář pouštěl bubliny
Měl jsem vidiny, jak si povídám s Ježíškem a jeho matkou

Zatímco falešný sluha s ofertou vyžebrał peníze mé družky
A povaleči rouškou lihu pod čepicí zaslepili dechem kruhy

Důležitě, pod pruhy klenby, se potáceli na nohách z korku
Zrovna, když varhany rozvlnily sličné tóny do klobouku

Nalezly po anemickém vzorku, až do morku holenní kosti
Že jsem mlčel a hledal místo jak pohostit, noc zázraku

Lod' už plula a v náznaku, že krev by mohla prýštit
Fresky dlaní se chtěly domluvit s Bohem

Marně, na stigmata nás bylo moc

Svátky

V žáru pilinových kamen vonělo dřevo
Nahřálo ředkev kněze s červotoči kříže
Stříšce okna čiré kapky z houně sněhu
Vrkaví holubi klovali na parapetu déšť

S širáky mraku šli kaluží podél baráku
Světly modré linky krájeli zrcadlo svět
Vesmírem padaly měsíčky mandarinky
V cikádě rýmu sletěla rozbitá prasátka

Písky pouště slov mykal fantóm peněz
Obličej čajové svíčky svlékl škrabošku
Prapor knotu čeřil sodou vosku škopek
Olověný kousek času už dávno zasyčel

Kde jsou ty dětské oči

Vesnici chrání na stráni hradby topolů
Jasně, že jsou k užitku, cokoli se užije
Možná i jakoby chmýří odraného peří
Od dveří domu je rýžák koštěte umete

Přes jeho očka zve na včerejšek draček
Maminka válela šišky, ženy draly peří
Ves dýchala bříšky na sněhové vločky
Polednice dělala oči na ledovém oknu

Měl jsem vinu, leč pasti jejího dechu
Slyším vzdech, dotek u holého topolu
Poprášil jsem jí prachem z bílého peří
Hledal med, bědovala růžová babička

Mávla nějaká tyčka, plácla mě rukou
Ženy božovaly, seděly a mezi koleny
Svíraly albín husy, nacpaly je šiškou
Smály se jak prvně foceně do alba

Moje vina, byl jsem kluk, brko malé
Přišel dědeček, halekal si v hospodě
V koutku rtů mu visela paráda fajfky
Na kamnech trajdalo kafe z cikorky

Všechny ty holky už oprášily zástěry
Vešly do sibérie a vděčně hlaholil

U studny se bíle batolily víly férie
Matka mě vzala za ruku a políbila

Třešňový týden

Osladil jsem čaj lžičkou z loňského medu 1.6.2007
Svedla mě vůně běloby z hroznů střemchy

Zdarma klovala se špačky třešňové soté
Našla červenou záři nad ovocným sadem

Během týdne, zrovna dneska, zružověly
Nalily se pěkně, jako kdysi na Havraníku
Matka svítí v pytlíku tátova battle dressu 1952
Děda nese košík třešní do papírové lísky

Jako kuň se stáhnutými pysky táhne káru
Až na dvůr, v kopretinách žulové silnice

Farář dostal na kůr kilový sáček
Dva učitelka z jednotřídky

Ještě pugét kytky
Také krámský z koloniálu

Kvapem jsem koupil rum a vodku
Děda v nich namočil višně s cukrem

Ne, aby ses namazal, řekla babička
Padaly americké balony

Umíraly na našem poli u rybníka
Maminka se těšila na nové šaty

Visely po topolech
Museli jsme pro žebříky

Navzdory žalobníkům je strhli
Ještě plakáty a falešné peníze

Možná Mandelinku bramborovou
Amerického brouka

Ťuhýk houkal
Hezký den

Na faře nebylo rušno

Jenom na Velký pátek neklínká srdce kolokol
Paraple kostela nedusí lokomotivu bim a bam

Asi jsem klimbal, když v nivó příběhla s tóny
Nálož čistého altu, s notami svlékla kancionál

Akustický stesk kytar donesl od pumpy blues
Soul otázek, proč s ideály musí jít za lumpem

Atakoval magii času, stresy Chrámové hory
Nářek plaček: *Ježíš sám chtěl, s čeládkou šel*

Na rohu vikářství štěkal pes
Kristus možná přijde

III. SKLENĚNÉ MĚSTO

básně z let 2005-2010

Skleněné město

Slunce za detemálními skly bylo líné
Nikoho neseškvařilo
Jen vařilo těsto pocitů
Zářilo, dělalo si atomy vizitu
Ve městě, polepeném asfaltem a hliníkem
Na to tata, hodil jsem pětníkem
Když mě v bontonu
Napadl bonmot středověku
Králi patří, co je krále

A jako na bienále
Koukal jsem na malé rappery v brejku
Dole na ulici, jak kejklíři
Šly jim do tónu
Slečny v kartonu vytahaného svetru
Roštěnky, kam jdete, volali na ně
Jste tak tenký, ve šminkách od maminky
Anorektičky, všechny ty věcičky
Nechte si tady venku
Ty svoje vnady, kalhotky a podprsenku
Koupíme vám rohlíky a blouzky
Jestlipak to máte takhle ouzký

Poslouchal jsem, řeka tekla
Toulavá babka vlekla kočárek
Zlá doba, zlé děti, zlé město, řekla
Ustlala si na igelitu
Na pětině pažitě trávy
Běžel ji vyhnat buržoazní slouha
A protiletadlovými reflektory

Porážel zaskleněné domy
Červené cihly staré citadely
Razií napadal i její toulavé štace

A nad Vidoulí, kam utíkala
Nad čertem antény mrakodrapu
Oslepení hvězdní ptáci
Ukázali práci transcendentálního terče
Nevysvětlitelné touhy mé civilizace

Aprílem se tlačká kačena, cestou, uprostřed města
Šel jsem bruslit, šlajfky přes ramena, trochu mrzlo

Vrata průplavu vrzla, od porodnice se kolíbá žena
Břicho těhulky razí pupík na omrzlé šajny slunce

Zdá se, je to mince, nad stadionem Štvanice svítí
Chlouba hubice neonové trubice pak bude zavírat

Přivírám vzpomínku, jak domino si složím vláček
První ptáček z Afriky už přilétá

Mami

Ve stráni, o jaké snili developeři, máme chatu
Oči vždy sletí z blatouchů až k lodím na řece

Vidím se, jdu nábřežím, zplodilo nedělní ženy
Načechrá jim kadeře, někdo zas otevírá dveře

Zve je, ale příběh mi utne kolík televizní věže
Jak redispero máčené do uhlí, na kterém spala

Kapsinusová, zase story, spolužačka z brigády
Strhla štoky do hlíny, aby si nepoškrábala záda

Ne tak úplně, i mně byly horké, ty červené jíly
Jako západ slunce plynou rohože vzpomínky

Kde ženy kvitovaly, jak muži je v peří hladí
Pod Trójou plují nákladní lodě-remorkéry

Kdo nevěří, ať se jde podívat

Zdály se až těžké
ty bachraté barvy teplého podzimu

Na stráních k Vypichu
zalehly ozimy stovky aut

Také halt křižovatky zahnal zmatky
přizval světlo Měsíce

Kvazi scénu vypral selen
usnul v času ptáka

Krákal

Škoda, že za malou chvíli
semafor vše rozhodil

Dychtivé davy u orloje čekaly
Až smrtka spustí tisíce fanfár
Jazykem opustí strojky pusy
Syky husy zdusí dráty loutky

Jejíž choutky napadlo slunce
Jako barbar s onucí vesmíru
Dráždilo blesky skla výkladu
Lesklými drápy světelné nitě

Smály se movité zbytky lidí
Přišly zpité se šiškami párku
Koukat směšně na zlaté tele
Lesk dárku, hodinky Cartier

Tikaly přesně, nahý krupiér
Líc rulety, lůno měkké ženy
Kolečko zubů ze živé scény
Ložené album reliéfu nebe

Zbloudil tam cestou satelit
Točil elipsy kolem Země
To asi abych nebyl sám

Alchymisté odlili, podle not stupnice, zvony
Burlaci je vratké dovezli na břichu pontonu

Z teritoria Kapucínů zběhli mniši na fotonu
Lstivý kostelník si počkal, až se naráz ztiší

Pak je natáhl na skřípec, zvědavce v limbu
Počkal si Bimbo, než zvonky rozklinkal

V dálce se blížila živá tělesa žen
Kolokoly dřely píseň

Mniši začali couvat

Hazard

Peníze neměníme
Telefony nedobíjíme
Jízdenky neprodáváme
Výhružný příkaz kanceláře

Kde jsem si chtěl pojistit nohy
Když mi napančované slunce
Umylo kluzkou zebrou na přechodu
A kdyby kožená prdel nezazvonila

Asi bych pod jeho tramvají zhebnul
Dobrý den, říkám pojišťovákovi
Cvalík zíral, jakéže to mám přání
Myslel, že jsem kuň Převalského

Zavoláme vedoucímu, vykoktal se
Ten prskal, proč nejsem ženská
Celebrita tenká, těm se nohy jistí
A vykopnuli mě do třesuté ulice

Kam se podíváš, všude samý hluk
Nadržené železné stroje
Jen na výkladech chyběly nápisy
Nenahýbejte se z oken

Momentky letního dne

V metru seděly gigantické dívky s velkými kufry
Opálené, měly bicepsy pomalované zprava doleva
Fixy Arabů jim na paže nakreslily polevu srdíčka

Koukal jsem jak vyzývavá visačka z tuniské pláže
Zabrala kus bagáže, na okenici si ji lidé prohlíželi
Pražský Pepíci čichali v nachu popisky orgasmus

Obřice nežily v žádném marasmu, chtěly jen páže
Na puse měly čmouhy kafe, medový flek s ořechy
Echt orgány hnaly lidem do tváří chtěné neplechty

Čítali gáži z jejich pršáků, pak vystoupily na perón
Také jsem někam spěchal, kdesi běžel dekameron
Kufry, kamery, šel s maníky za kolosy na schody

Jak milí prduši, pochodoval u mamutic v balanci
Drhnul o palici madla, a když zahrnuly, šel za nimi
Do stínu Františkánské zahrady šlapat na slunce

Na všechna ta horka letních dnů
Raz a dva

U nás, na periferii, prodávají granátová jablka
Kup je, radí jak vlk, košík Červené Karkulky

Je z Kréty, kde naše prachy se tence prolínají
Rohem býka, kentaur řičí, loupá slupku jabka

Vytáhl jsem keš, dloubal zrno z plástu saténu
Jak z Adamovy děvy, jemně беру plenu košile

Způsobně cucám pecičky v dlani, karmíny rtu
Svist písťalky strážníka mi už kvíká zaracha

Holt, říká, bacha, žádné exhibice, tlačí polda
Ale hold slepici granátu jablka už začal drnět

Endorfiny štěstí

Čajovna

Senzuál žena vydechla slovo
Ukázala živé čáry malé ruky
Měla pech, rozlila rudé víno
Páni, i kulaté oči ve veletochi

Byly jako veto nad propastí
Na poslední leči sáček čaje
Dělal pukrle u lžičky cukru
Tak prosté jak vystydlé řeči

Možná, že byly jen v křeči
Metály, její mléčné totemy
Mýty fetiše, když mi polila
Drahé kalhoty, sako Gucci

Moc pěkná, obtažená sukní
V ní schovala pletací dráty
Krásní tyrani v obruči boty
Chvilka byla klidně k ruce

To kafe, co jsme si tam dali
Upíjeli v závratí koku noci
Na boku fekál cucal kanály
Kynula, když přijely taxíky

Laclíky nicoty hádaly žlutě
Asi se nepotřebujeme

Obyčejný den

Na podolské křižovatce, u vjezdu do přístavu, stoupal kouř
To montéři svářeli ocelové oblouky na krásné šíny kolejnic
Bylo hic a džin v dýmu okuje ukázal na klenbu ženské nohy
Než vychladly sváry, poklepal kladívkem strusku housenek

Začal je brousit, rozprskl prskavku, vzduch vánoční mince
Cynický policajt držel frontu aut, užíval si, díval se poočku
Když do páry pánské sauny šla v oparu autu přidržlá dívka
Vetřelec mezi tlusté chlapy, až holé slívy varlat zkrabatěly

Začal jsem štárat v mozku muže, odkud znám to holé dole
Počkal si, až vstane, připomněla sen, ve figuře křivku ženy
Oblouky kosy žence, hlazené uťatými střapci zlaté pšenice
Příběhy její matky pěnice, než kolejoví otroci ji smontovali

Vousatý kouzelník v lahvi podal vlahý pocel, lejdy na koni
Nahou ocel, vodil jsem ji kolem dokola, natočil se a počítal
Voliérou tři sta v hodině, let na šňůře jak v raketové trubce
Aby mi trochu zjihla, chtěl jsem ji povinně, lechtat či skolit

Nešlo to a ještě jsem musel volit
Klečet nebo hodit do řeky žabku
Prosit u dveří čarodějnou babku
Jestli mi přijde do snů

Na břehu řeky házím kachnám a pro labutě chleba
Nalétá méblák racků, začal boj o přežití v teritoriu

Křičí kiričí a hnědá kachna cachtá ve studené vodě
Z oken rybárny Vltava udivený člověk čučí a vejrá

Sněhy klečí po náplavce jak poklice na hrnci čočky
Kynou a ospalý dvůr slunce máčí bekovku z vločky

Na břeh řeky padá ob krok stín z tramvajové kočky
Obrok určí mdlé tempo lodi, zahrne i vlečnou čáru

Hledám čáry máry suché páry kanálů

Je mi zima

Nikdy bych netušil, že tu nebude nikdo
Jen pár milenců táhl obavy károu ledna
U Matyášovy brány mrzli ledoví vojáci
Bednou baru vonělo deci horkého vína

Šupem lezlo na ztuhlá křídla uší hradu
Chtělo snad vyrušit bradu svatého Víta
Sletovat fleší žluté stíny zdobivé brány
Na vrch sloupu posadit šedé vrány žuly

Klepeta věží táhla z nebe růžové mraky
Prak podvazků Karkulky střelil Koniáše
Pak obral o vášně draka ze Zlaté uličky
Přidal se uličník, když vlci kradli knihu

Kafku v tahu, existenciální existence
V potentním tichu byly větší a větší

Když jsem do emocí fasoval brýle tři Dé filmu
Na ulici bylo šero, širmy tramvaje vařily trolej

Silnici, sněhovou blondýnu, holila sukně pluhu
Paniku hlásil sněhulák, uhlík očí, nosem mrkve

Rozsvícené tykve strašily kolemjdoucí tři krále
V peří holuba letělo samo štěstí na kanále řeky

Na leskimu věštil prodavač kina, dělal mi slevu
Rozpoznal plevu mého stáří, sám od sebe jednal

Takové bezpráví, s tolika mladými jdu do kina
Jakoby mi spadla zmrzlá oliva, surově ji koušu

Jasně, šoupám se na špatné místo, skoro cizinec
Ano, flek eF jedenáct, tři hodiny sedět v bundě

Náhle slyším stereo, sundává hologram obrazu
Z parapetu letí váza, maminka drží její kšandy

Blázni ze švandy hází po dětech rajská jablíčka
Někdo vystřelil, rozprsknul hlavičky vran

Zima sevřela kleště
Úplně jiné město

Stopy do absolutna

Uprostřed lánu, na horizontu omrzlého pole
Viděl jsem hráze řeky, zob kejváka havrana

Vleže, kyvadlo hvězdy, tětivu kola mlýna
Na horizontu, roh hojnosti, komusi rozdával

V Branické civilní deště asfaltu kryly sněhy
Zněžnělí ptáci ryli do pevnosti baráků věže

Troufale bosí šli věšet otěže zubatého klíče
Na ledové misky nebe, tyč kaligramů světla

Díval jsem se a prosil Boha
Abych je namaloval

IV. V PLNÉM SLUNCI

básně z let 2005-2010

V plném slunci

Na suchém betonu ležela zadřená guma traků
Uhnul jsem v prachu za nugety zlatého slunce

Vzal tikety, měly cenu licence na banku rulety
Tankoval potaš pro náplety u skláře okamžiku

Zválené trávy ležely suché v mžiku u příkopu
Na poklop posedu zval lovce pokecat a alkohol

Z vůně smrků se suky žvýkat smolu a světobol
Haldu kůry listnáče stočily henou číro pankáče

Rozbité kytary, velrybí struny, krky s kolíčky
Jel zasněný, maličký, nos opřený o mirákl skla

Klapala víčka zorničky o minibus žen s dolíčky
Míjím ves s políčky, hladím tělo palubní desky

Chci být daleko a stezky spájet do hezké cesty
Tezí spektáblu popsat si tajli u horké Španělky

Vnutit ji mohu, pojd' se mnou v bledém šifónu
Slunce Tě provede do peřin mraku s duchnou

Na brýlích draků zhasnou drápy nože hara-kiri
Rak miny pomeranče se mihne mezi stromy

Šíleně krvavý

Srdce noci

Na prázdné louce krvácelo srdce noci
Kopky trávy ho mrskaly chvosty copu
Chtěl jsem emočně pomoci s transfúzí
Ale mé tekutiny si vzala v chůzi žena

Jak had mě uhnala spřežením kopretin
Nitrem stopy člověka svítila na Měsíci
Kopla směsici kvítí do virgule branky
Kvasila s hrankou vůně o svaly drátu

Vracím špás a levně ji obírám o krásu
Navždy zasklím její spásu v obrazech
K srdci noci směřuji s infuzí rumělky
V plné moci srážím nádech Vesmíru

Za obzorem už řehtají koně Slunce

Skály

Chechtali se raci na kamenné trakty
Vrásky skal se smály na zvadlé trávy
Na spadlé polomy z habrů a borovice
Poválenou školku morky dřevomorky

Jak rafani na ně štěkaly mladé Lajky
Nabuzené psy sezval potok Kamenice
Na balalajku brnkala holka nahatice
Utrhla podolek z vdolku rohaté skály

Ve stínu folku, tančila vášeň bolera
Běda, vskutku, jen se jí dotknout

Na kraji makového pole rostly červené máky
Šel jsem zalévat hroby, opřel se a vydechoval
Tlak pozvání do rauše se zelenými paličkami

Když jsem byl malý, babička z nich vařila čaj
Abych dobře spal, nekašlal, a nepočůrával se
Chodil je ochutnávat, byly ještě trochu bledé

Vlezl jsem mezi klasy, koukal po našem poli
Které jsme propachtovali, jestli se lidé nediví
Nikde nikdo, jen večerní horko, fukar Sahary

Neměl jsem fetácké názory laického sběrače
Zoom foťáku, plácačku na kobylinky za stěrači
Ulomil jsem paličky, rupaly si po celém kraji

Slyšely to americké radary, Měsíc je rozcápl
Bál se, že mě sejmou jak Hídy z Afganistánu
Lasery Sama, které všechno vidí, shodí bóje

Šel jsem se rychle schovat do nějaké hrobky
Byl jsem v konci, na konci je člověk chudý
Nemá peníze na drahá mramorová monstra

Musel jsem zahodit obojek minulosti
Klekánice klekala pěstí zostra
Pan Kakala je v nemilosti

Nemá šanci

Podivuhodné odpoledne s habry - mp3 audio záznam autora

Nebe pod habry schovalo šedé pašeráky
Zub fontány do chrliče sibiřského tygra

Ťuplíky pivoňky uzlené na pačesu trávy
Meteority prošpikované sklářské potoky

Na krku se jim klímbali podřobaní sloni
Kamenné ulity pro elektrického rejnoka

Voňavý vích měchu kníkavé harmoniky
Vleklé vlny meandry s oky toku potoka

Spáry torza splavu s trsy břehu uvadaly
Kořatý pugét hlohu, plavé koně hulána

Galáni v kosišti třeli suchá stébla otavy
Bolavé kosti trav, mízu stromů s vatou

Žáby táhly k artefaktu, tyglík Vesmíru
Sametové žíly mechu, majzlík sochaře

Uhlíky milíře, rumělky pilíře západu
Hic se chýlil ke konci

Horolezec

Má dívka, celá v šifónu, přilehla na provaz
Dívala se nahoru, jak napínám kloub ruky
Visím, sólo sólovka na puklé struně kytary
Na hoři, mé almary, nahoru a dolů ji slézt

Ufon adrenalinu smíchal v kamení emoce
Pak táhl na mém rameni, žlázy všech žláz
Myslím, že jestli bude mžít, jistěže padnu
Možná budu žít, nebo skálu stáhnu ke dnu

Zabral jsem, vrch vrcholku odnesl spánek
Táhl ocas šelmy, kusy lana, kusy představ
Představte si, den jako šitý pro lásku
Plíce borovic stříkají kyslík

Ladronka

10.8.2009

Na bruslích fičely biologické vlajky žen
Za nimi supersonický šerek mužů naložen

Běžel jsem podle trati, blondýnky kojily
A vůbec jejich ňadra mě pojily s nebem hvězd

Sekal jsem úplňkem trávu bláznivé myšlenky
Nervózní, házel Japoncům plenky do hry go

Kameny, to bláznivé logo barev drahokamu
Procesí k tomu potkalo bludičky rudé elity

Kdosi mě bacil, abych nebyl z toho tak vylitý
Přestal běžet, sednul si na zem a v mžiku

Měl velkou kliku, diamant velký jak Ritz našel
Brzdila letuška, není vám něco, zvedám se

Hebké ruce a mrak už schovaly přelud

Louka

Vyšel jsem z lesa
Na oblouky louky
Dupal ježurou trávy
Kolem malvic jeřabin
Samoty lvího šípku
Našly si mě jiříčky
Cirikik žalovaly
Na zakalené slunce
Na kotouče sena
Na provazy deště
Býci jak obtěžují
Strakaté krávy

Vyšel jsem z lesa
Opásaný vjemy
Pozdržel je šlemi
Aby mi neutekly
Aby se nesesmekly
Do jediné mlhy
A houževnatí plži
Obkroužili louži
Obrovité kopce
Tětivy stromů
Momentem Múzy
Zrcadlo Svět

Na hrobu rodičů heklo léto horkem z pekla
Slza měkké svíčky stekla kamsi černí knotu

Myl jsem žulu, v zemi plel potem kus pýru
Rýpal zvíře, aby si nestlalo v díře drti rovu

Na plínky nebe sázím šatony míč představ
Hráče století skořice, pobuďte, vítá příručí

Refrén délky měřice otáčí obručí valčíku
V sukni kachničky vtančí do slepé uličky

Maminko a tatínku
Zas přijdu